

Till några Resande från Tavastland.

Skål den 22 Januarii 1832.

Hel! Er, J ädle Gäster,
Från Häme's sköna bygd.
Vid Er sig hjertat fäster,
Förtjust af Eder dygd.
Sann riddersmanna ära,
Den intet kan förfära,
Den ingen förebrår,
Betecknar Edra spår.

Ert nit för Herrans tempel,
För religion och tro,
Är ett så ljust exempel
Åt dem, som kring Er bo.
Och Tjenaren, som vårdar
Guds hjord och helga gårdar,
Förlägen blickar ner,
Då han Er andakt ser.

Min tacksamhet mottagen!
Er vänskap dyrbar är,
Och gör mig denna dagen
I minnet evigt kär.
Må säll Er lefnad blifva,
Och sist Er himlen gifva,
En afton lugn och blid,
Den stora sabbatsfrid!
